SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 6. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 10, 1992 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го СІЧНЯ 1992 Ч. 6. РІК XCIX.

В УКРАЇНІ

(З повідомлень УНІАР)

Київ. — 5-го січня, в год. 11-ій ранку в старовинній частині Києва на Подолі, де розташована одна з колишніх частин внутрішніх військ, урочисто склали при сягу на вірність Україні командири та вояки новоствореної Національної Гвардії України. Свято присяги розпочав командуючий Національною Гвардією генерал-майор Кухарець, який виступив з промовою. По її закінченні розпочалася церемонія присяги. Перед кожним з вишикуваних підрозділів було винесено столи з текстом української присяги. Першими присягали на вірність Україні і українському народові офіцери підрозділів перед урочисто винесеним синь-жовтим прапором. По тім урочисто присягнув на вірність незалежній Українській державі рядовий склад частини. Схвильовано спостерігали батьки і рідні, як їхні діти, вже національні гвардійці, зачитують слова національної присяги. Тепер їхні сини служитимуть лише в Україні і захищатимуть свою землю, а не імперські інтереси. По закінченні пролунав гимн „Ще не вмерла Україна". У відповідь на привітання командуючого „Слава Україні!" пролунало трикратне „Слава!". Тепер на пагонах гвардійців вже нема імперських літер СА. Їх замінено іншими літерами — НГ — Національна Гвардія.

Луганське. — В неділю, 5-го січня на Лугинщині від 10-ої до 11-ої год. ранку у всіх районних, міських і обласному військоматах офіцери, солдати, сержанти, старшини складали присягу на вірність народові України. Складання присяги відбувалося в урочистій обстановці, добре організовано. Не було жодного випадку відмови.

Миколаїв. — У військових частинах Миколаївщини, 5-го січня мали складати присягу на вірність Україні. Але цього не сталося з невідомих причин. Прийняття присяги перенесено на 12 січня.

Севастопіль, 4-го січня. — Перед штабом Червонопрапорної Чорноморської Фльоти невелика група громадян розповсюджувала серед офіцерів штабу летючки, підписані депутатом ВР Кримської АССР і Севастопільської Міської Ради, головою постійної депутатської комісії Олександром Кругловим. В одній із летючок Круглов вимагає від офіцерів не допустити створення на території Криму української Національної Гвардії і закликає вступати добровольцями до збройних загонів Криму. У другій летючці депутат стверджує, що Росія є правоприємницею Союзу і тому Чорноморська Фльота належить Російській федерації. Круглов закликав офіцерів не складати присяги українському народові, бо, таким чином, вони зроблять „клятвоотступничество". Як стало відомо, для вироблення летючок депутат Круглов використовує оргтехніку міськвиконкому.

Севастопіль, 5-го січня. — Як повідомили в севастопільському відділі Спілки Офіцерів України, за неперевіреними даними, на Чорноморську Фльоту надійшла шифрограма головнокомандуючого об'єднаними військами СНД маршала Шапошнікова з наказом не підпорядковуватися наказам головнокомандуючого збройними силами України Кравчука і міністра оборони України Морозова та не приймати української присягу, а лише присягу СНД. У пресцентрі фльоти повідомили, що прийняття присяги відкладено на невизначений час.

(Закінчення на стор. 3)

У 100-РІЧЧЯ ПАТРІЯРХА

Ню Йорк. — Місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства влаштовує Святочну Академію з нагоди сторіччя з дня народження Патріярха Йосифа Сліпого. Імпреза відбудеться в неділю, 16-го лютого, о год. 2:30 по полудні в авдиторії школи Ашер, Перша авеню, між 11-ою і 12-ою вулицями.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЗВЕРНУВСЯ ДО ВОЯКІВ

Київ (УНІАР). — Тут в неділю, 5-го січня, оприлюднено звернення Президента України Леоніда Кравчука до всіх рангів військовослужбовців.

У зверненні сказано, що Верховна Рада України, відповідно до постанови з 24-го серпня 1991 року про військові формування, розміщені на території України, схвалила пакет першочергових законів про концепцію оборони та будівництва збройних сил України, про державний кордон, прикордонні війська, Національну Гвардію України та закон України про оборону. Статус стратегічних сил і відбуття служби в них буде визначено спеціяльною угодою СНД, але відповідно до законодавчих актів України.

Від 3-го січня Україна розпочала творення власних збройних сил. Військовослужбовці мають присягнути Україні до 20-го січня. За станом на 6-го січня Україні присягнули 6,400 осіб, серед них 3,200 офіцерів Київської, Прикарпатської і Одеської військових округ. Відмовилися присягати Україні два офіцери-росіяни. Командуючий Чорноморською військовою фльотою адмірал Ігор Касатонов не присягнув сам і заборонив Чорноморській фльоті присягати Україні, заявивши, що він і його підлеглі будуть „зберігати статус кво і підкорятися головнокомандуючому збройних сил СНД". Серед офіцерів Чорноморської фльоти присягли є лише 19 відсотків, моряків—30 відсотків, а служать там моряки 46 національностей.

Головнокомандуючий збройними силами СНД маршал авіяції Євгеній Шапошніков заявив кореспондентам, що рішення керівництва України суперечить угодам СНД. Президент України Л. Кравчук на запитання кореспондентів відповів, що на нараді в Мінську питання про створення української армії і власних сил погоджене на зустрічі 30-го грудня 1991 року. Лідери держав Співдружности стояли за те, що кожна держава має право на власні збройні сили. Єдиної армії домагалася лише Росія, а єдиних збройних сил — Росія, Казахстан, Таджикистан, Киргизія і Вірменія. Інші зайняли становище України.

Московські газети учинили справжній галас, що Україна, мовляв, змушує всіх присягати їй. Насправді ж Президент України Л. Кравчук у своєму зверненні закликав військовослужбовців спокійно розважно зробити свій вибір де служити і кому присягати.

Як повідомляє „Незалежна Газета" з 7-го січня, до „Білого Дому" в Москві, де містяться урядові установи Росії, 5-го січня цілий день телефонували росіяни-офіцери, які служать на території України. Вони хотіли отримати текст російської присяги, щоб присягати на вірність Росії. Однак у Росії ще не було готового тексту, а президент Борис Єльцин на деякий час зник, можливо поїхав у відпустку. Головнокомандуючий збройними силами Співдружности Незалежних Держав маршал Є. Шапошніков самостійно скерував до військ текст присяги, складений в міністерстві оборони.

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ ГРУЗІЇ ВТІК ДО ВІРМЕНІЇ

В понеділок, 6-го січня, прихильники президента Звіяда Гамзахурдії, які захищали будинок уряду, склали зброю. Втікаючи, Гамзахурдія викрав з урядових кас 700 міл. карбованців. Тепер він перебуває в одному з районів Вірменії, власті якої чекають від нього прохання щодо політичного азилю. „Оточення президента Гамзахурдії, яке винне в злочинах, буде притягнуто до кримінальної відповідальности", — заявив генеральний прокуратор Грузії Вагтанг Размадзе.

Керівник Воєнної ради Джаба Іоселіяні дав до зрозуміння, що коли Гамзахурдії буде надано політичний азиль в іншій республіці, то Грузія буде домагатися його видання і суду над ним за злочини проти власного народу. Він сказав, що Воєнна рада складе свої повноваження відразу після виборів нового парляменту. Тепер створено політичну консультативну раду, до якої ввійшли представники всіх партій і рухів Грузії. Вона розпочала підготовляти вибори, які призначено на весну ц. р.

У вівторок, 7-го січня, в Тбілісі відбулася демонстрація прихильників президента Гамзахурдії. Невідомі особи обстріляли її з автоматичної зброї, поранивши дві особи.

Політичні спостерігачі відзначають, що головну мету грузинської опозиції досягнуто, однак залишаються проблеми, від яких залежить майбутнє цієї країни — досягнення громадянського миру стабілізація економіки, вихід з міжнародної ізоляції. На шляху всіх найкращих намірів нового уряду Грузії буде стояти одне „але": законно вибраного керівника держави було усунено від влади силою і нема гарантії, що подібне не повториться і Грузія не перетвориться в постійне вогнище напруження.

Опубліковано чергову збірку поезій Є. Крименка

Чикаго. — Тут, минулого року, з нагоди 40-річчя Української Федеральної Кооперативної Каси „Самопоміч", видано 81-сторінкову збірку поезій Євгена Крименка (Євгена Іванківа) п. з. „Містерія життя". Обкладинка і мистецьке оформлення — Станислава Скульського.

У збірці, крім лірики, яка зглиблює в собі рефлексії, є ще лірика з релігійно-філософськими міркуваннями, є описи природи, що віддзеркалюють інтимні переживання людини, є вірші присвячені поодиноким важливим подіям в історії українського народу, як, наприклад, — „Із ювілейної прощі Тисячоліття". Особливістю цієї книжки є переклади з чужих мов (німецької, англійської, польської).

У передмові до цієї збірки п.з. „Поезія — еманація дійсности" авторства Романа Кухара, поміж іншими, є слова, що накреслюють істину збірки Крименка. Він стверджує: „У новій поетичній збірці Євгена Крименка-Іванківа знайдено поглиблену правду життя, красу людського буття під Божим володінням, культуру слова і мовну чистоту — щоб цими вартостями збагачуватись, любуватись осмисленим поезією життям і пірнати з поетом до самого ядра існування — життьової містерії".

Замовлення із належністю 8 дол. можна надсилати на адресу: Ewhen Iwankiw, 5487 N. Oconto Ave., Chicago, Ill. 60656.

ПЕРЕГОВОРИ У СПРАВІ БЛИЗЬКОГО СХОДУ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Вашінгтон. — Арабські представники на переговорах у справі близькосхіднього урегулювання прибули у Вашінгтон, де вони повинні взяти участь у черговій рунді прямих переговорів з Ізраїлем. Всі чотири арабські делегації прибули у столицю З'єднаних Стейтів у четвер, 9-го січня, однак зустрічі з ізраїльськими представниками не зможуть початися раніше, ніж у неділю, 12-го січня, у зв'язку з тим, що релігійні звичаї сторін не дозволяють їм займатися справами у п'ятницю і суботу.

Члени ізраїльської делегації перебувають у Вашінгтоні вже з понеділка, 6-го січня. Прибуття арабських учасників було під знаком запитання після того, як палестинці, йорданці, сирійці і ливанці виступили з протестом з приводу рішення Ізраїля про вислання 12 арабів, обвинувачених в антиізраїльській діяльності на окупованих територіях. Однак у зв'язку з тим, що Рада Безпеки ООН одноголосно осудила цей захід Ізраїля, арабські представники все ж таки вирішили прибути у Вашінгтон.

Ситуація напередодні другої рунди двосторонніх мирних переговорів нагадала про ту, яка відбулася напередодні першої тури зустрічів: тоді навпаки, арабські учасники прибули першими і вони майже тиждень чекали на прибуття ізраїльтян.

Вінніпезька оркестра виконає „Чорну елегію" Є. Станковича

Вінніпеґ, Ман. — Вінніпезька симфонічна оркестра, разом з хором ім. Олександра Кошиця, виконають в п'ятницю, 24-го січня, світову прем'єру „Чорної елегії", твору видатного українського композитора Євгена Станковича.

Це буде головним концертом під час Фестивалю нової музики ім. до Моріє. Концерт буде передавати телевізійна мережа Сі-Бі-Сі. Диригентом оркестри та господарем вечора буде Бромвел Тові. Маестро Станкович бере участь у фестивалі як старший член журі, яке вибиратиме найкращий твір сучасних канадських композиторів.

Твір Є. Станковича присвячений Україні, якапрожила найгірші катастрофи в цьому столітті, включно із голодом 30-их років та вибухом на атомній станції в Чорнобилі. Участь композитора у фестивалі та замовлення його твору уможливлені фінансовою допомогою Українського Національного Об'єднання Ст. Боніфас.

Концерт відбудеться о год. 7-ій вечора в Концертовій залі. За квитками слід звертатися до Вінніпезької симфонічної оркестри, тел.: 949-3999. За спеціяльними груповими цінами (від 20 квитків) слід звертатися до Del Sexsmith в бюрі Вінніпезької симфонічної оркестри, тел.: 949-3950.

МАЛАНКА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український хор „Думка" та Український Спортовий Клюб в Ню Йорку влаштовують новорічну Маланку, яка відбудеться в суботу, 11-го січня, в Українському Народному Домі, 142 Друга авеню. Початок о год. 9-ій вечора. В програмі — розваги та несподіванки.

Відзначили річницю ОУН-УПА

Тернопіль (УНІАР). — Тут 1-го січня 1992 року з ініціятиви обласних організацій „Меморіял" ім. Василя Стуса та Спілки Політв'язнів відбулося відзначення 93-ої річниці з дня народження Степана Бандери і вшанування пам'яті вояків ОУН-УПА, які віддали життя за волю України.

Урочистості розпочалися з офіційної частини у Палаці Культури ім. Леся Курбаса, куди прибуло понад 1,000 колишніх вояків ОУН-УПА. Ухвалено звернення до керівників Галицької Асамблеї та ВР України з вимогою визнати діяльність ОУН-УПА, як вимушену національно-визвольну боротьбу українського народу проти іноземних поневолювачів, а також надання колишнім воїнам УПА статусу земляцтва, розбитого на сотні, яким присвоюються імена колишніх сотників. З віднайдених документів вже встановлено імена 17 сотенних. Очікується, що відновлених сотень буде понад 200, лави яких поповнюватимуться нинішніми поколіннями патріотів України.

Увечері на міському стадіоні зібралося кілька тисяч українських патріотів, які з запаленими смолоскипами пройшли по вулиці Степана Бандери до могил колишніх захисників України і стали там, де стоятиме пам'ятник С. Бандері. Мітинг-реквієм закінчився співом національного гимну та феєрверком. Віднині щорічно 1-го січня відзначатиметься як День Пам'яті полеглих воїнів ОУН-УПА.

Останніми днями у Тернополі були розклеєні летючки з погрозами знищення вищезгаданих святинь, а напередодні вчинено акти наруги над потретами воїнів совєтської армії, які визволяли Тернопіль від гітлерівців. За розпорядженням міської влади біля національних святинь цілодобово стоять озброєні вояки щойно зформованого підрозділу Національної Гвардії.

У СВІТІ

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Рабочая Трібуна" повідомила, що КҐБ постійно інформував колишнього совєтського президента Михаїла Горбачова про приватне життя його політичних суперників, в тому числі про життя нинішнього президента Росії Бориса Єльцина. Газета додає, що генеральний прокуратор Російської федерації розпочав розслідування в цій справі.

НІМЕЦЬКА ГАЗЕТА „Більд" в ч. з 4-го січня повідомила, що „значна частина" харчової допомоги, яка надходить до Росії з Німеччини, „виявляється пограбованою, або продається спекулянтам за неймовірно високими цінами". Як відомо, участь Німеччини складає 70 відсотків загального обсягу гуманітарної допомоги, яку надає Европейська спільнота Росії.

В НЕДІЛЮ, 5-ГО СІЧНЯ, на сесії Верховної Ради України представники Народної Ради піддали гострій критиці політику уряду України у зв'язку з лібералізацією цін. Вячеслав Чорновіл заявив, що „це не лібералізація, а просто раптове підвищення цін в умовах повної монополії державної влади і при відсутності елементарного ринкового законодавства". На сесії створено комітет, який має повноваження застосувати необхідні заходи щодо соціяльного захисту населення. Депутати з Народної Ради виступили з вимогою негайної резиґнації уряду.

В ПОНЕДІЛОК, 6-ГО СІЧНЯ, болгарська поліція знайшла тіло колишнього заступника міністра внутрішніх справ Болгарії Стояна Савова. Ймовірно, Савов наклав на себе руки. В середу, 8-го січня, він повинен був стати перед судом у справі знищення таємних документів, пов'язаних із вбивством відомого болгарського дисидента Ґеорґія Маркова.

КИТАЙСЬКІ ВЛАСТІ затримали, піддали принизливому обшукові і вислали з країни трьох канадських парляментаристів, які прибули до Китаю на запрошення Народного інституту міжнародних відносин міністерства закордонних справ. Канадці мали намір ознайомитися з політикою Китаю в ділянці прав людини. Вранці у вівторок, 7-го січня, їх привезли до поліційної дільниці, силою витягнули з автобуса, обшукали, відтак завезли на летовище і посадили в літак, що летів до Гонґ Конґу.

СИРІЙСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агенство, посилаючись на свідчення Вищої ради ісламської революції в Іраку — головної опозиційної організації іракських шіїтів, яка базується в Теграні, повідомило, що в грудні 1991 року Саддам Гуссейн стратив 80 старшин, звинувачених у причетності до змови з метою здійснення державного перевороту. Змову було розкрито, коли про неї доніс воєнний летун Муфлех аль-Раві.

В АМЕРИЦІ

ОДНА ІЗ ТРЬОХ найбільших фірм автомобілів в Америці, Форд Мотор, вирішила зробити перші заходи для успішного продажу своїх авт в Японії. Першою такою спробою будуть авта, в котрих керівниці будуть з правого боку, зроблені спеціяльно для японського покупця. Моделі будуть малого спорогового калібру. Аналітики уважають це добрим потягненням, одначе відразу застерігають, що це може бути вже запізно.

У ВІВТОРОК, 7-го січня, головний директор американської пошти Антоні М. Френк заявив, що він резиґнує зі свого посту та повертається у приватний сектор з днем 28-го лютого. Він сказав, що першим кандидатом на його місце є його теперішній заступник Майкел Кофлин, одначе будуть також брати під увагу інших кандидатів. А. Френк на пості головного директора є від 1988 року і за цей час здобув собі признання доброго господаря, який намагався ним очолювану організацію зробити ефективною.

НА ПРОХАННЯ Папи Івана Павла II губернатор Тексасу Енн Ричардс відложила страту злочинця, якому присуджено кару смерти за зґвалтування і вбивство 76-літньої римо-католицької монахині. Злочинець, 28-літній Джані Френк Ґерет, був присуджений на смерть за вбивство сестри Тадеї Бенц у 1981 році. Губернатор Ричардс заявила, що робить це для того, щоби адвокати злочинця мали змогу внести відклики.

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТОМ Комісії сенатських працівників, державні агенції, завданням яких є нагляд над ефективністю урядового апарату, велику частину своєї праці віддають приватним фірмам. Це у свою чергу комплікує справу різних перевірок, бо виникають різного роду конфлікти інтересів і тим самим не надто точні звітування. На думку тих, які цей звіт виготовляли, перевірки, що їх повинні б здійснювати державні агенції не повинні бути в руках приватних дослідних котракторів.

У ВАШІНҐТОНІ 15 днів перед початком координаційної конференції для розгляду справ допомоги колишнім совєтським республікам, американські та закордонні дипломати все ще не мають конкретної програми, листи учасників і узгіднення про якість допомоги. Американські офіційні чинники уважають, що ця конференція, повинна запобігти можливостям подвоєння будь-яких дій, а також впевнитися, що жодна країна колишнього Совєтського Союзу не буде поминена. Дехто з американських урядовців сподівається, що ця конференція допоможе унапрямити більйони долярів допомоги, обіцяної країнами Західньої Европи, та дозволить Америці перебрати провід над спрямуванням цієї допомоги.

Творчість І. Соневицького здобуває Україну

Композитор І. Соневицький на тлі виконавців його авторського концерту у Львові

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Проф. Ігор Соневицький, частий гість у нашій редакції, але тим разом він не приходить, щоб інформувати про музичні програми у Гантері чи музичну діяльність в ЗСА, а про своє довге та успішне перебування в Україні, де відбулися його два великі авторські концерти — один в Києві, а другий у Львові.

Однак не тільки ті особисті успіхи були причиною шеститижневого перебування в Україні. Проф. І. Соневицький зі своєю дружиною Наталією працювали також над призбиранням матеріялів для словника українських композиторів англійською мовою, що появиться завдяки Богдановні Винарові у Денвері із бібліотеки давностей.

Проф. І. Соневицький інформує нас, що перший про композиторів, які вже не живуть, готовий до друку, а тепер вони працювали над збиранням матеріялів до другого тому.

Нас, однак, крім цієї наукової праці цікавлять більше концерти, якими наші земляки в Україні змогли вперше добре пізнати творчість відомого в ЗСА українського композитора.

Перший з них 5-го листопада в Києві відбувся в Будинку Архітектури і в ньому співав камерний хор „Відродження" під диригентурою М. Юрченка, що спеціялізується у відтворенні забутих зразків церковної музики. В тому концерті хор передавав Літургію Іоанна Золотоустого І. Соневицького. Співала також відома нам тут добре співачка Лілея Волянська, яка

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конституція України

Шевченко прагнув для України „праведного закону Вашинґтона", але він не знав, що той праведний закон показався у практиці таким недосконалим, що дотепер схвалено вже 26 додатків до нього. Американська Конституція з 17-го вересня 1787 року завела у З'єднаних Стейтах Америки устрій демократії, але вона, не підходить для України. Керівні державні кола в Україні правильно — за нашими інформаціями — ствердили, що конституції України не можна взорувати на „праведному законі Вашінґтона". Наприклад: непридатною для України є дуже складна процедура вибору президента і його заступника спершу у правиборах, які тягнуться дев'ять місяців, опісля у виборах, які насправді є тільки посередніми, бо вибирають президента електори. Сумнівно, чи потрібно українському парляментові аж дві палати, як в Америці, і чи потрібний складний вибір окремо нижчої палати та окремо вищої, Сенату. Цілком непридатною для України є американська державна система з центральним федеральним Конґресом і президентом та з 50-ти стейтовими асамблеями, — коли б навіть утотожнити американські стейти з українськими областями.

За комуністичної влади не вишколювано фахівців такої штуки, як державне право чи коституційне право, бо там єдиним правом було безправ'я монопольної Комуністичної партії. Тому — це зрозуміла морока для Уряду, який мусить співпрацювати з фахівцями, яких нема між тими, які народилися і виросли за влади Компартії. Але держава не може існувати довго без конституції. Існуюча Верховна Рада має історичну заслугу, що вона проголосила спершу постанову про суверенність, згодом про незалежність та перевела референдум із тріюмфальним вислідом. А проте теперішня Верховна Рада не була обрана народом і є тільки суроґатом парляменту. Але ж виборів до парляменту не можна розписувати, коли невідомо, як той парлямент має виглядати, бо — ще нема конституції, яка єдина може це визначити.

Нічого дивуватися, що найпершою турботою уряду в Києві є вибороти права України в системі 11-денної Співдружности, такі права, як власне військо, власна валюта, справедливий розподіл дібр колишнього Совєтського Союзу, включно з його будинками-амбасадами у всіх країнах світу. Найпершою турботою є наладнання господарки, щоб зникли черги перед крамницями за найбільш потрібними харчами, — щоб не було чорного ринку, як єдиного реального джерела купна харчів і чи виробів промислу. На черзі стоїть створення власного апарату митної сторожі, бо митна сторожа в Україні була вороже вишколена ворожим режимом. Це величезний комплекс справ. Тому неправильно дехто з земляків на поселеннях дивується, що „ще нема" конституції. Є пильніші і важливіші речі, дармащо воно звучить дивно.

Уже яких 30 держав різних континентів визнали державність України. Вони готові обмінятися амбасадорами. Можна уявити собі, що у тих різних державах йдуть пошуки за такими кандидатами на амбасадорів у Києві, які мали би для цього кваліфікації, до яких належало би і знання мови та на швидку руку придбане знання історії й культури України. В Україні є більше осіб, які знають західній світ і такі мови, як англійська, французька чи німецька, — як на Заході із знанням української мови. Але скласти власний дипломатичний корпус з пустки — це теж нелегка справа.

Тому треба мати терпеливість, вирозуміння та подив і довір'я для будівничих української держави. Тут замало самого патріотизму і тут цілком непридатні патріотичні фрази, бо для кожної ділянки треба фахівців і треба праці. Ми ступили у 1992 рік і цей теперішній рік буде виповнений кропіткою мозольною працею. Треба подивляти наших земляків в Україні, які тепер мерзнуть у дуже слабо огріваних помешканнях і зовсім неогріваних поїздах та автобусах, — погано харчуються не тим, чим хотіли би, тільки тим, що можна дістати, — і в таких обставинах зберігають добрий оптимістичний настрій. Не треба дивуватися, що у таких умовинах, у такій життєвій дійсності людям не конституція в голові, а те, що їх найбільше болить.

ПРИВІТАННЯ

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л. КРАВЧУКА

Шановні громадяни України!

Люди всіх поколінь, усіх національностей!

Звертаюся до вас напередодні одного з найбільш романтичних та казкових наших свят.

За давнім звичаєм ми зустрічаємо його в колі сім'ї, рідних і близьких.

Зібравшись разом, говоримо про недавнє минуле, згадуємо пам'ятні події, особисті радощі і негаразди.

Словом, гортаємо сторінки життя.

Рік, останні хвилини якого спливають у пам'яті історії, залишиться незабутнім у нашій долі.

Він увібрав у себе такі значущі і далекоснні події, що без перебільшення можна сказати — за цей час ми перейшли з однієї епохи в іншу.

Найголовніше полягає у здобутті Україною незалежности. Стала реальністю віковічна мрія багатьох поколінь наших людей. Народ підвівся з колін, піднявся духовно. Він став господарем на своїй землі.

Віднині наше майбутнє, наша доля залежать від нас самих.

Ми маємо побудувати нову державу з власною відкритою економічною системою, своєю армією, службою безпеки, державу демократичну, правову, цивілізовану і багату. І ми це зробимо.

Уже сьогодні нас визнає світ. Ми стаємо повноправним членом міжнародної сім'ї.

Україна, маючи перед собою мету стати позаблоковою, без'ядерною країною, проводить миролюбну зовнішню політику, підтримує дружні рівноправні стосунки з іншими державами. Встановлюється взаємовигідні партнерські зовнішньо-економічні зв'язки. Вони підпорядковуються задоволенню інтересів народу України, його потреб, базуються на наших законах.

На очах змінюється історія і ми є її активними творцями.

Об'єднаними зусиллями вільних народів, всупереч намаганням колишнього центру вдалося зупинити неконтрольовану, хаотичну дезінтеґрацію Совєтського Союзу, спрямувати процес розпаду гігантської життєздатної наддержави у русло цивілізованих взаємин.

Біловезькі, Алма-Атинські та Мінські угоди сповістили про кінець тоталітарної суперімперії і виникнення на її терені Співдружности Незалежних Держав.

Україна стала ініціятором і однією з засновниць цієї Співдружности.

Саме народ України проголосувавши 1-го грудня 1991 року за незалежність, змінив хід історії. І в цьому його найбільша заслуга перед людством наприкінці XX століття.

Але у нас не повинно бути ні тіні ейфорії. Свобода і незалежність довго не тримаються, якщо вони не підкріпляючі здоровою економікою, порядком і злагодою. На цю тему історія дала нашим попередникам немало болісних уроків. Та й сьогодення попереджає про це. Рік, що відходить, був роком серйозних економічних випробовувань. Ми заклали основи господарських реформ, зробили перші кроки до ринкової економіки. І ми зійшлися на тому, що це правильний шлях — шлях до достатку і економічної свободи. Але пройти його маємо розумно, створивши систему гарантій для людини.

Закони і постанови Верховної Ради України, укази, які я підписав напередодні нового року, спрямовані саме на це.

У ці передноворічні хвилини хотів би скласти щиру людську подяку усім чесним трудівникам і селянам, інженерам і творчим працівникам, кооператорам і підприємцям — усім, хто займається виробництвом благ, думає і творить заради кращої долі власного народу.

Хто має високу мету і велике терпіння.

Хоч ми добре розуміємо: кожну людину турбують передусім реальні перспективи щодо поліпшення життя уже сьогодні. Порожні полиці магазинів, виснажливі черги за найнеобхіднішими товарами, зрозумілий страх перед соціяльними наслідками підвищення цін, розгул злочинності, моральний занепад — все це викликає справедливе невдоволення людей.

Це правда. Але перебороти ми можемо цю біду лише разом. Ми лише заклали фундамент майбутньої України. Якою вона буде — залежить від кожного з нас, від нашої працьовитості, заповзятливості і наснаги.

У році, з яким ми зараз прощаємось, відбувся духовний перелом в народі України. Зростає самосвідомість усіх національностей у нашій республіці, розгортається процес відродження їх культури, мови, традицій.

Цю роботу ми будемо неухильно продовжувати, створимо для людей всіх національностей рівні умови національно-культурного розвитку.

Ми створимо на Україні вольну, нову сім'ю народів.

Слово доброти, слово вдячности звертаємо сьогодні до всіх, хто почуває себе українцем, хоча і живе

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Світла і тіні майбутнього світу

Світ, у якому живемо, зміняється немов у калейдоскопі. Пригляньмося деяким основним фактам і подіям, які матимуть драматичний вплив на наше життя в найближчому майбутньому.

Те, що найбільше кидається у вічі — це постійний ріст великих метрополій: у Ню Йорку та його околиці живе тепер 15 мільйонів людей, в Токіо — 14 мільйонів, у Лондоні — 13 мільйонів, а у Парижі — 9 мільйонів. Не стоять позаду і південно-американські міста. В останніх двох роках, число мешканців Ліми, столиці Перу, збільшилося трикратно і, сьогодні дорівнюється 2,5 мільйонам, в Каркасі, столиці Венесуелі — п'ятикратно, та доходить сьогодні до 2-ох мільйонів. Від 1917 року досьогодні, число мешканців Москви збільшилося п'ятикратно.

Найбільш тривожно, проте, виглядає постійна урбанізація та скупчення людей в Індії. Наприклад, кількість мешканців Калькути, протягом останніх кілька років, збільшилася з трьох до семи мільйонів.

Щоденно на цілому світі бульдозери розкопують простір величиною 2,000 квадратних миль. З усіх ресурсів, потрібних для життя людини, прісна вода вважалася невичерпною. Для прикладу слід подати, що мешканці ЗСА в 1900 році зуживали на свої потреби 160 більйонів літрів води денно, в 1940 році 1,5 трильйона, а в 1980 році 3 трильйони. Цебто мешканці ЗСА зуживають сьогодні 25 відс. більше води за цю, яка спливає до американських резервуарів у формі дощу та стопленого снігу. У висліді, кожна краплина води з водотягового крану, це фільтрована вода, що перейшла вже крізь каналізаційну систему даного міста. Не краще стоїть справа з питною водою у Західній Німеччині, головно, в т. зв. Рурґебіті (області Рурщини), де вода, що пливе, наприклад, з кранів міста Дуїзбурґу, перейшла вже п'ятикратно крізь його каналізаційну систему.

Крім занечищення питної води, відчувається щораз дужче занечищення повітря. Для прикладу можна подати, що пересічний, автомобільний водій, переїжджаючи крізь нюйоркську дільницю Мангаттен, при кожному віддихові втягає стільки диму, що при „затяганні" папіроскою.

У Чикаґо, коли дуже вологе повітря, розлітаються найлонові панчохи, в Токіо в'януть вишневі дерева, а в Лос Анджелесі не сходять певні роди ярини.

Затруєна вода з ріки Огайо нищить сталь фабричних турбін. У цей спосіб технологія проходить фазу самознищення. Для мешканців густозаселених міст, тумани сірчаної кислоти та отруйного озону стали буденним явищем, що дістало назву „смоґ".

У недалекому майбутньому волошкове небо стане ще більше затьмарене, як сьогодні. Чотирирушійний реактивний літак, з повним обтяженням, затруює повітря випускними газами, що дорівнюються кількісно випускним газам з 6,000 автомобілів. Не слід також забувати, що летунська комунікація збільшається втричі, кожних п'ять років, і в такому самому ступені збільшується затруєння повітря. Згідно зі статистикою, на місто Ню Йорк спадає кожного року 1,300,000 тонн двоокису вуглецю, 500,000 тонн двоокису сірки, 400,000 тонн вуглеводнів, 300 тонн двоокису азоту та 200 тонн пороху і сажі.

Протягом останніх 10-ти років повітря над ЗСА наснажилося двома трильйонами тонн отруйних газів, здебільшого продуктами спалення.

Вчені і дослідники цих проблем передбачають, що в 2,000 році кількість людей нашої плянети дорівнюватиметься 6 більйонам, з чого 75 відс. житиме у великих містах. І тому, вже сьогодні, пляновики міст висновують візії Меґаполісів, в формі велетенських цементових перстенів, що в половині наступного тисячоріччя опережуть земну кулю та зметуть з овиду останні залишки її рослинности.

Якщо йдеться про ЗСА, то 50 відс. мешканців цієї великої імперії буде розташованих в трьох великоміських осередках: Бос-Ваш (між Бостоном та Вашінґтоном), Чі-Пітт (між Чикаґо та Піттсбурґом) та Сан-Сан (між Сан Франсіском та Сан Дієґо). Якщо хочемо уникнути марива Апокаліпси XXI сторіччя, вирощеного, не технологією, але людиною, що її вона легкодушно та нерозважно використовує для швидкого збагачення, то слід уже сьогодні почати плянування та будову міст майбутности. Таку саму думку заступає Світова організація здоров'я, вважаючи, що поруч проблеми миру, найважливіша проблема світу — це плянування майбутніх міст. Це проблема становить „гамлетівське" — бути, чи не бути для наших унуків і правнуків!

Михайло Шпонтак

САМОСТІЙНІСТЬ УКРАЇНИ ЗАКРІПЛЮЄТЬСЯ

Від часу підписання Співдружности Незалежних Держав у Бресті, Білорусь, з ініціятиви Леоніда Кравчука і Боріса Єльцина 8-го грудня 1991 року поміж земляками на поселеннях можна було почути різні голоси зневіри а може й дещо скритої лукавости. Мовляв самостійність тривала один тиждень, а далі святкування 22-го січня важливіше від дати теперішньої самостійної української держави, бо тоді 29 держав признали УНРеспубліку. Чи нетерпеливий редактор (що таке писав) не міг почекати два тижні, щоб переконатись, що українську самостійну державу Україну вже визнали всі сусідні та менші і могутні держави світу.

Коли ж ідеться про святкування державности України, то не відбираючи ані йоти вагомости 22-го січня 1918-1919 років треба об'єктивно ствердити, що дата 1-го грудня 1991 року, коли 90 відс. українського народу з льояльними національними меншинами віддали свої голоси у вільних демократичних виборах за самостійну Україну — це найвизначніша і неповторна дата в сучасній історії нашого народу. Тут непотрібно відкидати ані 22-го січня, ані 1-го листопада, ані 15-го березня, ані 30-го червня, бо всі вони стали наріжними стовпами і тривалим фундаментом, завершеним демократичним референдумом 1-го грудня 1991 року, коли ввесь український народ своїм голосом заявив перед цілим світом, що він став господарем на своїх віковічних українських землях і своєї долі.

Дописувач цих рядків гордий, що і його рідна Срібна Земля, не зважаючи на деяких блудних синів і деяких недоброзичливих сусідів, понад 92 відсотки так, як і 12-го лютого 1949 року, проголосила, що Закарпаття хоче ділити долю і недолю з цілим українським народом і стати навіки інтеґральною частиною України. А як дотепер, можна ствердити, що провідні державні мужі України навіть при допомозі Співдружности Незалежних Держав прямують до осягнення найвищої мети.

Сердж Шмемен, кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в репортажі з 1-го січня з нарад СНД у столиці Білорусі Мінську 30-го — 31-го грудня 1991 року твердить, що Україна далі показує свою рішучість і відкидає все, що найменше могло б порушити її (України) незалежність. Україна домагалась і виграла своє право на власну армію, яка вже є у процесі творення. Президент Л. Кравчук наполягає, що його країна власним шляхом йтиме до економічних реформ і вільного ринку. Він гостро критикує Росію, яка стримує доставу карбованців Україні та за нахабне привласнення будинків закордонних місій колишнього Совєтського Союзу. Україна настоює, що Чорноморська фльота має стати інтеґральною частиною українських збройних сил, а Росія домагається, щоб ця фльота ввійшла до „об'єднаних сил" під командою Євгена Шапошнікова. Протягом 69 років існування Союзу, — продовжує Сердж Шмемен, — представники республік будували свої кар'єри, вислуговуючись центрові. Тепер провідники самостійних держав відповідальні перед своїми виборцями та потребами компромісів співіснування народів із своїми сусідами.

Це так там, на рідних землях, а як у нас на поселеннях? СКВУ проголосив збірку фондів, по 100 долярів від родини на „Відбудову України". Ціль шляхетна і на часі, але чи тепер у цій ситуації і старими методами можна буде її осягнути. В першій мірі потрібно б уточнити, для якої відбудови проходитиме збірка фондів. Потреби є великі на висилку медичних і харчових продуктів, на закуп чи спорудження будинків амбасад України, на оплату видрукування українських грошей, на потреби освіти, економічної відбудови тощо. Така збірка повинна проходити під гострим оком постійного громадського контролю для здобуття довір'я жертводавців і перед законом. Треба поінформувати громаду кому зібрані фонди будуть передані і за них точно розрахуватися. Після задоволення цих громадських передумов треба творити всегромадські збіркові комітети з допомогою Центральних Репрезентацій у СКВУ і розпочати збіркові ударні акції. Не можна переочити загальноприйнятого способу збірок засобами індивідуальних телефонічних збірщиків. Над сумою добровільних датків потрібно застановитись.

Українські громадяни ЗСА, Канади й інших країн поселення платять від 15 до 30 відсотків а то й більше державних та провінційних податків. Чи не можна б запропонувати, щоб ми хоч одноразово оподаткувались для потреб демократичної самостійної української держави — трьома відсотками від наших прибутків.

Уляна Мазуркевич

„В СВОЇЙ ХАТІ СВОЯ ПРАВДА І СИЛА І ВОЛЯ"

II.

Уже дні прискорюються до найважливішого дня сучасної української історії і ми, активісти, прискорюємо темп агітації.

Безупинно аґітуємо, нема часу на спання чи на їжу. Їдемо на поїздові і автобусові станції, роздаємо летючки. Голосниками закликаємо голосувати за незалежну Україну, а між тим стрічаємося з кореспондентами, котрі прибули майже з цілого світу, їх інформуємо.

У домівці Руху питаю голову секретаріяту Руху Віктора Бурлакова — чи референдум перейде високим відсотком. Він мені відповідає, що у вересні Рух провів опити, які показали, що у східніх і південних районах України акт проголошення незалежности підтримують лише 50 відс. населення. З огляду на цей опит Рух, — він каже, — приступив до дуже аґресивної кампанії. Понад 120,000 людей з Галичини і з Києва виїжджали до центральної, східньої та південної України й аґітували за актом. До цього треба було видрукувати 30 мільйонів летючок, 100,000 касеток „Червоної Рути" і книжок для дітей про історію України. Летючки також розкидано літаками в районах, де не було доступу, крім того до кожної родини з південної і східньої України було вислано поштою летючки українською або російською мовами, де пояснювано, чому Україна мусить стати незалежною. Це — В. Бурлаков, — каже була одна з багатьох акцій. Він переконаний, що всі ці акції увінчаються великим успіхом.

День перед голосуванням В. Бурлаков, голова секретаріяту Руху і голова міської Ради у Трускавці, Микола Поровський, депутат до Верховної Ради, один із провідників Руху і я, їдемо в Житомир. По дорозі до Житомиру зупиняємося на поїздових і автобусових станціях і роздаємо інформацію про референдум. В одному містечку входжу до кінотеатру і поки не почнеться фільм роздаю летючки і закликаю до голосування за незалежну Україну.

Ми їдемо до Житомира, томущо тут відбувається кінцевий концерт „Червоної Рути". „Червону Руту" спонсорує Рух, роз'їжджає по східній і по південній частині України з концертами патріотичних і „rock" пісень.

На концерті заля заповнена; переважно — молоді люди і часто чути російську мову. Я з ними говорю і вони мені кажуть, що вони всі — за незалежною Україною. М. Поровський виступає з коротким словом і закликає до голосування за незалежність між своїми виступами. Виконавці „Червоної Рути" теж закликають до голосування. Стрічаюся з деякими виконавцями і я є захоплена їхньою відданістю до України. Вони вже 45 днів в дорозі і хоча втомлені, вони знають, що доля України в їхніх руках.

Нарешті настав день, на котрий ми так довго, довго чекали. Україна іде здобувати незалежність не шаблею, але демократичним способом. Україна голосує чи їй бути чи не бути. В день голосування ми з діяспори є уповноважені виборчою комісією — як офіційні спостерігачі. Завдання спостерігачів є розвідати чи вибори є леґальні. Нас ділять на групи і ми їдемо в терен.

В мою групу входить Володимир Паркісенко, довірена людина Чорновола і керівник штабу Руху передвиборчої кампанії. Генріх Людкевич, член Руху, Степан Колосівський, юрист і спостерігач з Польщі, наш шофер — Дмитро і я. Ми їдемо в Ленінґрадський район, де на сесії Ленінґрадська Рада винесла питання про перейменування назви району. Тому тут люди голосують тричі. Перше — референдум, друге — президент і третє — зміна назви.

Їдемо в село Віта Почтова. На машті майоріє синьо-жовтий прапор і тут нашу делеґацію вітають з квітами і дякують, що ми з діяспори про них не забуваємо.

Вступаємо в інші села. Всюди нас вітають і настрій населення дуже позитивний. Ніхто не може повірити, що дочекався до такого дня — коли Україна буде вільна.

Прошу нашого провідника, щоб нас завіз до села, котре є ворожо наставлене до референдуму, де знаходиться більше партократів. Вибираємо село Кодакіс, тут живе Хрущова сестра. Будинок сільської Ради великий і гарно розмальований, а на майдані стоїть велика статуя Леніна. Навіть у тому селі, де знаходяться найбільше комуністів всі кажуть, що голосують за незалежну Україну. Перевіряємо, чи все є в порядку і чи не було жадних порушень.

Покидаємо село Кодакіс і їдемо до міста Василькова до районного центру, до виборчої Комісії перевірити там ситуацію і довідатися як виглядає голосування по районах. Заїжджаємо до міської Ради. Вітає нас голова і каже, що вже його село попередили, що така достойна, міжнародна делеґація відвідала їх виборчі центри. Вже для нас є приготована перекуска.

Дискусія ведеться над референдум. Голова Ради нас інформує, що військова частина в його районі вже проголосувала і подає вислід. З 380 вояків, 325 проголосувало так, за референдум, а 53 — ні. З того на президента 176 за Кравчуком, а 121 за Чорноволом, а 46 за Лук'яненком. Ми до того часу були затривожені, як вийдуть голосування у військових частинах.

Голова цього районного центру нам скаржиться, що у районі знаходиться 3 і пів тисячі гектарів землі і його дуже турбує, що наші люди не хочуть брати землю, хоча міська Рада дає 50 гектарів безплатно і до сьогоднішнього дня лише вісім чоловіків взяли землю. Цю землю не можна продавати чи ділити, щоб не було спекуляції.

(Закінчення на стор. 3)

„В своїй хаті..."

(Закінчення зі стор. 2)

У. Мазуркевич і Л. Кривуша (посередині) передають прапорці, жетони і книжки історії України членам одної із сільських Рад. На стіні висять плякати із „застійних часів".

Діти. ще без права на голосування, виявляють свою волю піднесенням рук.

Пізно вночі вертаємося до виборчої комісії. Вже о 8-ій год. вечора виборчі центри замикають і Комісія перелічує голоси. Ми чекаємо вислідів. Цей процес повільний, але вже в другій годині ранку, бачимо висліди деяких областей. Ми є заскочені, і захоплені надзвичайно успішними вислідами. Україна відгукнулася майже одноголосно і заповіла світові, що буде ні від кого незалежною країною. „В своїй хаті своя правда і сила і воля".

ВИЗНАЧНІ АМЕРИКАНСЬКІ економісти дораджують Росії та іншим республікам колишнього Совєтського Союзу, щоби швидше страралися поборювати свої економічні проблеми, як це роблять країни Східньої Европи, а спеціяльно тому, що ці республіки мають коло 45,000 державних фабрик і заводів, які хочуть продати приватним власникам. Ці ж самі економісти пропоноують також, щоби ЗСА та інші країни допомогли ці зміни фінансувати бодай якийсь час. На триденному річному засіданні Американської економічної спілки у Ню Орлінс, професор Гарвардського університету Джефрі Сакс заявив, що „приватизація в країнах Східньої Европи знаходиться у цілковитому розгромі". Продовжуючи свої думки, він підкреслив, що саме на помилках і невдачах країн Східньої Европи республіки колишнього СССР повинні вчитися.

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Фундація поповнилася новим даром

Філядельфія („Св. Софія"). — Управа Т-ва Св. Софії в ЗСА з приємністю повідомляє, що **Стефанія Диба-Ценко і дочка Тамара** зложили у пам'ять свого мужа і батька св. п. Осипа Диби княжий дар на постійну фундацію „Ценко — добро творити", яка існує при Т-ві Св. Софії вже понад сім років і з якої користає українська молодь в діяспорі та в Україні.

При Т-ві Св. Софії вже від двох років існує фундація „Для збереження української молоді в діяспорі", яку основували д-р Микола Ценко і син д-р Олексій і яка є повністю призначена для української молоді. Висота обидвох фундацій під сучасну пору становить майже 115,000 дол. і кожного року з відсотків спільна комісія буде приділювати допомогу українській зорганізованій молоді, головно для влаштування курсів, вишколів, виховних таборів тощо. Прохання про допомогу молодечі організації можуть вносити на адресу

Т-ва Св. Софія, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

Д-р Микола Ценко

А. Кобрин обраний головою клюбу Ківаніс

Стейтен Айленд, Н.Й. — Атанас Кобрин, активний член Українсько-Американських Ветеранів і колишній їх голова, здобув останньо почесне місце в американському житті Стейтен Айленду, де він проживає з родиною.

На недавньому зібранні Ківаніс клюбу, що існує там вже від 1925 року і виконує важливу ролю у громадському житті того острова, А. Кобрина обрано президентомцього клюбу.

А. Кобрин, який працює в стейтовому бюрі для умово упосліджених і нездібних, є членом того клюбу вже 25 років, спершу в Баффало, де він жив, а тепер на Стейтен Айленді.

У своїй промові з подякою за довір'я і вибір А. Кобрин зазначив, що буде вдоволений, коли як президент виконає бодай половину тих праць, які залишили його попередники.

У американській пресі зі Стейтен Айленду підкреслено, що А. Кобрин — це перший українець, який став президентом Ківаніс клюбу.

А. Кобрин

А. Кобрин є членом Українського Народного Союзу і був делеґатом на його останніх конвенціях.

Ювілей парафії на Фльориді

Дня 8-го грудня парафія св. Богоявлення в С. Пітерсбурзі відсвяткувала 25-літній ювілей свого існування. Архиєрейську Службу Божу відслужив Преосвященний Роберт Москаль в присутності місцевого єпископа Джана Ц. Фаваролі. При престолі служило шість священиків. Співав гарно хор під орудою пані М. Ґалан.

Після св. Євангелії єпископ Фавароля зложив привіт для парафії, згадуючи свої перші відвідини церкви перед двома роками, коли вірні молилися за відродження Церкви в Україні, і ці молитви Всевишній вислухав: Україна в референдумі великою більшістю голосуючих підтвердила свою незалежність.

Після цього привіту проповідь виголосив Преосвященний Роберт. Провідною думкою його проповіді були Віра і Любов. Глибока змістом і яскрава, темпераментна за формою, вона надовго залишиться в пам'яті присутніх.

Зараз після Служби Божої відбувся бенкет в присутності 250 осіб. На ньому Владика Роберт також виголосив добре обдумане слово. Знаючи про брак любови в громаді, висловився жартом, „що Рим прислав 'москаля', щоб погодити українців в С. Пітерсбурзі". Про труднощі парафії, яка існує вже впродовж 25 літ, згадав перший священик цієї церкви о. Ярослав Дибка, ЧНІ, із далекого Вінніпеґу, який раніше три дні підряд виголошував місійні науки на тему Любові і Всепрощення. Свої науки починав о. місіонер піснею „Вітай між нами, Христе, вітай", відтак приводив численні приклади зі св. Письма. На останній науці о. Дибка провів гарну молитву до Всевишнього, в якій просив, щоб Дорогий Ісус зглянувся ласкавим оком на український нарід... щоб він був одно... бо він такий поділений, розбитий... щоб здійняв із нього кайдани непрощення, ненависти, підозріння, недовір'я... щоб він не загинув в ярмі свого самлюбства... щоб дав йому Ісус ласку пізнати Його безглядне всепрощення і любов до нас, грішних... щоб прощав один одному... любив один одного... як Він нас полюбив." Закінчив о. Дибка свої науки піснею „Боже, вислухай благання..."

До святочного настрою на бенкеті причинився виступ хору під орудою М. Ґалан із сольоспівом Х. Панчук, деклямація В. Копинець „Під Покровом Пречистої Діви" Уляни Кравченко та фортепіянове сольо В. Солонини.

Є. Ф.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

рони Росії. Національна Ґвардія присягала Україні 5-го січня, а 12-го січня присягатимуть прикордонні війська.

Міністер оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов повідомив, що дводенні переговори з командуванням Чорноморської військової фльоти не дали бажаних наслідків, оскільки адмірал Касатонов зайняв неґативне становище щодо України. Переговори продовжуються і Морозов є певний, що вони закінчаться успішно. Особи, які не бажають присягати Україні, зможуть дослужити свій строк без присяги, або будуть замінені тими військовослужбовцями, які служать за межами України, але хочуть служити в Україні. Така угода уже є між Україною та Узбекістаном.

Творчість...

(Закінчення зі стор. 1)

тепер перебуває в Україні і виступає в концертах та в Київському Оперному Театрі.

На концерті виведено крім церковної музики також пісні до слів Лесі Українки, Б. Антонича, В. Сосюри, М. Йогансена і Б. Кравцева та обробки народних пісень.

Другий авторський концерт проф. І. Соневицький відбувся у Львові 16-го листопада у концертовій залі ім. С. Людкевича, в присутності композитора та його дружини.

Вичерпне вступне слово про композитора виголосила доктор мистецтвознавства Стефанія Павлишин, що було також надруковане в чепурній брошурці, яку нам показує гість. У програмі виконано ряд духовних пісень „Кантаті Спірітуалі" в першій частині, а в другій хорова капеля „Трембіта" та солісти Оксана Кровицька (сопрано) і Михайло Саноцький (баритон) виконали обробки народних пісень, „Думи мої", псалом „Над Вавилонськими ріками" і кантату „Любіть Україну". В концерті брала участь симфонічна оркестра Львівської Державної Консерваторії ім. М. Лисенка, а дириґентом був Микола Кулик.

Третій непередбачений концерт музичних творів І. Соневицького переведено, як оповідає нам композитор, в Дрогобичі 12-го листопада, де місцева музична консерваторія стоїть поряд із львівською. Тому у Музичному Державному Училищі Дрогобича відбувся концерт під кличем „Творча зустріч із композитором" з великим успіхом, а в програму входило слово про композитора С. Павлишин, музичні твори у виконанні піяністки Б. Жукевич і пісні у виконанні баритона Степана Степана. Там учасники вечора могли вперше почути цикл пісень до слів І. Франка зі збірки „Зів'яле листя".

Як завважуємо, Україна справді могла запізнатися із музичним дорібком нашого діяспорного композитора, якого в ЗСА вже добре знаємо.

Питаємося І. Соневицького, які враження у нього із того довшого перебування в Україні.

Він відповідає, що життя у Києві, а особливо у Львові, було для нього творчим стимулом, ще коли при тому він зустрівся з так ентузіястичним привітанням. Цікаві конференції з композиторами і музикознавцями ще більше переконали проф. І. Соневицького в тому, що не можна розвивати нашої духовости без сучасної музики і без нових музичних творів, тим більше, коли композиторів не бракує.

Потрібна однак на думку нашого гостя, постійна виміна і взаємне пізнання серед музичних кіл України і діяспори. Треба розбудувати звукозаписну студію у Львові, треба старатися про відвідини у діяспорі для найбільш талановитих студентів музичних шкіл, треба постійних концертів сучасних композиторів.

Як доказ, що такі почини незвичайно потрібні, проф. І. Соневицький інформує на закінчення нашої цікавої розмови, що центр Української Культури в Гантері, яким він завідує, рішив дати перші, хоча і невиличкі, стипендії для найбільше талановитих учнів Музичної Школи ім. С. Крушельницької у Львові.

В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 1)

Київ. — 5-го січня пресцентр Кабінету Мінісртів (КМ) України, оприлюднив заяву, у якій сказано, що у зв'язку з переходом на вільні ціни з ініціятиви Верховної Ради КМ створено комісію, до складу якої увійшли голови відповідних комісій Верховної Ради, народні депутати, керівники Уряду, міністри, працівники незалежних профспілок, представники українських банків, провідні вчені. Комісія розглянула питання підвищення пенсій та фінансової можливости підвищення вдвоє заробітної платні, як упереджуючого заходу, не з 2-го січня, а з 1-го грудня. Вишукується також можливість для істотного зниження ціни шахтарських сніданків. Комісія визнала, що максимальна і мінімальна сума купонів, відповідно 400 і 200 крб., не може задовольнити потреби населення і має бути збільшена. Члени комісії розглядають питання зниження роздрібних цін на деякі групи продовольства за рахунок дотацій із державного бюджету.

У ВІВТОРОК, 7-ГО СІЧНЯ, воєнний літак юґославської народної армії ракетою збив гелікоптер Европейської спільноти. В ньому перебувало п'ять представників цієї організації, котра домагається відновлення миру між республіками колишньої Юґославії. Водночас цей інцидент означає порушення наступної, вже 15-ої з черги, угоди про припинення вогню.

Замість квітів на могилу
бл. п. Ліди Савойки
складаю 200 дол. на ДІТЕЙ-ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЯ.

Роман Х.

В пам'ять
Володимира Маґоцького
складаю 20 долярів на
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку

Теодозія Савицька

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок 6-го січня 1992 р. відійшов у вічність наш дорогий
ВУЙКО І ПРИЯТЕЛЬ

бл. п.

МИХАЙЛО ВЕРБЯНИЙ

на 89-му році життя, син Рогатинської землі, Західня Україна

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю 10-го січня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., **Юніон, Н.Дж.**

ПОХОРОН в суботу 11-го січня о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя Sandford Ave., **Нюарк, Н.Дж., а опісля тлінні останки будуть перевезені на український православний цвинтар в С. Бавнд Брук, Н.Дж.**

Залишив у смутку:
сестрінка — МИХАЙЛА НАГІРНЯКА
та приятелів і родину в Україні.

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у вівторок, 30-го грудня 1991 р. відійшла у вічність по довгій і тяжкій недузі

св. п.

ІРИНА М. ҐІЛІЦІНСЬКА, М. Т.

абсольвентка медицини університету в Ґрацу, Австрія.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ за спокій душі відбулись в церкві Пресвятого Серця Христового в Джансон Ситі, Н. Й.

Просимо про молитви за душу покійної:

брат — ЮРІЙ ҐІЛІЦІНСЬКИЙ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що 13-го грудня, 1991 р. по короткій, але важкій недузі, відійшов у вічність в Лос Анджелесі, Каліфорнія наш дорогий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п. д-р

ІВАН БІЛОСКУРСЬКИЙ

Покійний родився 20-го лютого, 1905 р. в Коломиї, середню освіту покінчив у Бучачі, вищу ветеринарну школу у Львові 1932 р., а ветеринарну практику відбував на Волині до 1943 р. Вивезений насильно до східних Прус, відтак виїхав до Відня і на кінець опинився в таборі в Зальцбурзі, Австрія. В 1948 р. переїхав з родиною до Сантіяґо, Чіле, де перебував до 1956 р., а опісля прибув до Чикаґо, ЗСА. Останніх 22 роки, з причини здоров'я, проживав в Лос Анджелесі, Каліфорнія, де й упокоївся.

ПАРАСТАС І ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА були відправлені в церкві Непорочного Зачаття в Лос Анджелесі 15-го і 16-го грудня 1991 р., а опісля тіло було перевезене до Чикаґо, Іллінойс, де 17-го грудня, 1991 р. відбулася ПАНАХИДА в похоронному заведенні Музики, а 18-го грудня, 1991 р. ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена в катедрі св. о. Миколая. Тіло покійного було перевезене і поховане на цвинтарі св. о. Миколая.

Складаємо щиру подяку о. преп. Петрові Леськові, парохові церкви Непорочного Зачаття в Лос Анджелесі за похоронні відправи і співчутливі та зворушливі слова про покійного членкиням Марійської Дружини за молитви під час хвороби, після смерти і перед Парастасом і за приготування перекуски після парастаса церковному хорові за гарний спів під час похоронних відправ й усім присутнім за участь і пошану покійному під час похоронних відправ в Лос Анджелесі, Каліф.

Рівнож складаємо найщирішу подяку о. Маріянові Івахові з катедри св. о. Миколая і о. Миронові Панчукові з церкви свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, Ілл. за похоронні відправи та Службу Божу. Особливо дякуємо д-рові Богданові Ткачукові за прощальні слова від Товариства Ветеринарних Лікарів в Чикаґо, Ілл. Після Панахиди в похоронному заведенні та о. Миронові Панчукові за прощальні слова під час похоронної Служби Божої в катедрі Сердечно дякуємо чикаґівській громаді, яка так численно взяла участь в похоронних відправах.

Дякуємо усім приятелям і знайомим в Лос Анджелесі, Кал., так як і в Чикаґо, Ілл. за зложені особисто або надіслані співчуття членам родини, за датки на Служби Божі, національні добродійні цілі та особисті датки для дружини покійного. Хай Всевишній винагородить Вас усіх за це стократно.

В глибокому смутку:
дружина — ІРЕНА
донька — ОКСАНА ВАНДЖУРА з мужем ЛЮБОМИРОМ і дітьми АДРІЯНОЮ, РОМАНОМ і ЛІДОЮ ТИМЧИНА з мужем СТЕПАНОМ в Чикаґо, Ілл.
донька — ЛІДА БАЛАБАН з мужем ТИМОТЕЄМ і синами ІГОРЕМ, ОРЕСТОМ і НЕСТОРОМ в Ґранада-Гіллс, Каліфорнія
син — РОСТИСЛАВ з дружиною ТЕРЕСІТОЮ і синами ЮРІЄМ і ХРИСТІЯНОМ у Мілвокі, Висконсин.
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді, Австралії, Польщі та в Україні.

Похорони св. п. В. Яніва

Мюнхен. — 19-го листопада 1991 року в столиці Баварії несподівано впокоївся в Бозі св. п. проф. д-р Володимир Янів, довголітній ректор (1968—86) Українського Вільного Університету.

Покійний народився 21-го листопада 1908 року у Львові. Від ранньої молодости включився активно в суспільно-політичне і громадське життя. Перебував у пластовому курені „Лісові чорти", був студентським діячем і провідним членом УВО-ОУН в 20-их і 30-их роках, редактором студентських і націоналістичних видань. В. Яніва не обминув мученицький шлях його покоління — він був серед багатократних в'язнів польських і німецьких тюрем. Вчений психолог і соціолог, здобув докторський титул в Берлінськім Університеті, а на університетського професора габілітувався в 1949 році. Викладач психології в Українській Католицькій Духовній Семінарії в Гіршберґу в роках 1947—48, від 1949 року був доцентом, а від 1955 року — професором УВУ в Мюнхені. Від 1963 року професор Українського Католицького Університету ім. св. Клементія Папи в Римі. Публіцист, есеїст і поет, Янів був активним преставником українців у різних міжнародних католицьких організаціях. Покійний був членом низки наукових і громадських установ, як також автором і редактором наукових праць і публікацій. Лицар Ордену св. Григорія, почесний член НТШ, дійсний член Міжнародної Вільної Академії Наук у Парижі, організатор українського наукового і церковно-релігійного життя, провідний діяч українського мирянського руху. Три дні після смерти Покійного обрано дійсним членом Европейської Академії Наук і Мистецтв з осідком у Сальцбурзі.

22-го листопада 1991 р., д-р Софія Янів і д-р М. Шафовал біля труни з тілом св. п. професора В. Яніва.

Вістка про смерть пройшла болючою блискавкою через українську діяспору і Рідний Край. Телеграми з висловами співчуття були свідченням розуміння втрати, якої зазнали вся українська вільна наука, зокрема УВУ, якому Покійний віддав довгі і повні посвяти роки.

Похоронні урочистості започатковано 21-го листопада Архиєрейською Службою Божою і Панахидою, яку відслужив в мюнхенськім соборі св. Андрія Первозванного екзарх УКЦ на Німеччину і Скандинавію кир Платон Корниляк. Сослужили оо. Євген Гарабач, І. Мілан (Львів) та архипротопресвітер Палладій Дубицький (УАПЦ). Владика Платон накреслив в поминальній проповіді заслуги Покійного для науки і для Церкви.

22-го листопада в розлогій каплиці північного цвинтаря Мюнхену відбулося прощання УВУ та мюнхенської громади з тілом Покійного. До Панахиди стали оо. парох Мирон Мольчко, канцлер Йоаким Джурджар та Євген Гарабач. О. Мольчко прощав Покійного від української католицької громади, а з окремими прощальними словами виступали ректор УВУ — проф. д-р Т. Б. Цюцюра, декан філософічного факультету УВУ — проф. д-р Г. Васькович, голова ЦПУЕН — С. Костюк, від Пласту — І. Козак. Після похоронних обрядів Сенат УВУ запросив учасників на тризну.

28-го листопада оо. канцлер М. Василик, парох Я. Салевич і П. Когут відслужили заупокійну Службу Божу в соборі св. Володимира в Парижі. Після Богослуження учасники похорону переїхали до містечка Сарсель, де в гробівці НТШ поховано тлінні останки Покійного. Під час тризни, що відбулася в сарсельськім осередку НТШ, промовляли: від НТШ і УВУ проф. д-р А. Жуковський, від професури УВУ проф. д-р В. Косик, від української громади в Бельгії о. П. Когут. Таня Тарапацька-Шафовал відчитала прощальне слово від неприсутнього мужа д-ра М. Шафовала. Окреме слово виголосив письменник Ю. Покальчук з Києва.

В особі св. пам. проф. д-ра Володимира Яніва українська наука втратила визначного вченого, а наша нація — вибраного сина.

М. Ш-ал

С Л О В О

на тризну по св. пам. проф. д-рові Володимирові Яневі. Сарсель, 28-го листопада 1991 р.

Достойна і Дорога Пані Доктор Софіє!
Всечесні Отці!
Жалібна Громадо!

Слова тратять силу змісту, коли зустрічаємося з межовою ситуацією, що вказує нам на обмеженість нашого туземного життя. Відпровадили ми сьогодні у вічну дорогу світоча української науки XX-го століття, довголітнього ректора, в останніх часах — почесного ректора Українського Вільного Університету св. пам. проф. д-ра Володимира Яніва. І як важко вдаряє в нашу свідомість ця дійсність, яку відмовляємося зрозуміти. Не хочемо і не можемо зрозуміти, що Пана Ректора, як ми звичайно кликали Покійного, вже немає між нами. Наша діяспора і українська наука збідніли, а ми осиротіли.

Багато сказано про Покійного, різні аспекти його життя освітлено, як прикладні. Але як представник молодшого покоління бажаю зложити, як скромну китицю, коротку характеристику Володимира Яніва як людини.

Нема кращого і більш суттєвого окреслення постаті Володимира Яніва, як слово „людина", бо він належав до тієї нечисленної когорти людей, яких — як оспівував Каменяр в одній з своїх „Веснівок" — „людське горе смутить, а добре веселить..." Покійний пройшов через життя мужньо, недаремно, з наснагою оптимізму, з спосібністю через мовчанку промовляти, поглядом висловити всю глибину трагедії нашого буття. Серед буднів гостинної, але все ж таки нерідної чужини, життя — це фантастична казка, яка проходить на межі прірви між буттям і небуттям. Відірвані долею від Рідного Краю, ми наражені на небезпеку розвивати недосконале життя без коренів в українстві, де сама суть нашого існування. Від цієї небезпеки захищала нас товариська бесіда, гостре перо, але в основному — приклад істинної людини, ім'я якої Володимир Янів.

Покоління, народжені вже на еміґрації, які живуть питаннями української духовности і науки, часто почувають себе самітними й відокремлениими від суспільства, що приймає буденне за абсолют. Стужені за рідною мовою, за обмін думками про суттєве, часто шукаємо людину, яка б вислухала, яка б висловила дружню критику, яка б дала добру пораду, невидимо взяла б за руку і промовила голосом серця „іди туди, куди я все своє життя ішов..." До таких людей належав в очах молодшого покоління Володимир Янів. Прикладом своєї невтомної праці вказував нам, як жити і який має бути зміст цього життя. Нікому іншому не можуть служити таким добрим моттом слова голляндського поета:

„Блаженна людина, яка в днях темряви потрапила наповнити змістом чашу життя..."

І за ним повторюємо: блаженна людина, яку ми сьогодні на цій тризні споминаємо, бо вона в роках ісходу, коли буденні туземні турботи були основним для всіх, побачила, що її призначення — служити іншим, головно молоді, через відкриття істини і вказування серед роздоріж чужини, яка дорога веде назад, в Україну духа!

Блаженна людина, яку ми сьогодні споминаємо, бо вона наповнила змістом праці, трудом свого інтелекту і своєю здібністю чашу призначення — бути все і назавжди в досконалім виді самим собою!

Нема між нами Володимира Яніва. Сумно. Бракує нам його жвавого блиску глибоких очей, молодечого руху, гумору, випромінювання особистости.

Наше призначення — лягти, як зерно в сиру землю, щоб в день Воскресіння постати до нового життя. У цій скорбній годині — ми не самі. З нами його віра і його праця, його поетичне слово і його життя людини.

Дозвольте мені поділитися особистим спогадом. Доля судила, що я був останнім, хто говорив з Паном Ректором перед його смертю. Ми проводили останніх 36 годин фактично разом — поїздки до лікаря, розмови, відвідини в кімнаті, телефонічні гоклики, останній прохід... Як острівці залишаться в пам'яті теми останніх розмов: бесмертність, наука, а передовсім його велики, глибока, постійна жива згадка про пані Софію. Три елементи, які вирисовуються, як маяки на обрію цих днів темряви: таємниця життя, шукання правди і рушійна сила любови. Таким був ненаписаний заповіт людини, з якою в'яже мене дружба і глибока пошана: іти з силою любови в пошуках правди.

Знаємо, якою обмеженою є вічність людської пам'яті, але ми переконані, що Покійний житиме не тільки в своїх творах і через свої діла, але і в серцях і умах тих, яких доля звела з Покійним.

Блаженна людина, що пройшла через путь життя і залишилася людиною до самого кінця!

Прощайте, дорогий Пане Ректоре. Вічна і світла Вам пам'ять!

Д-р Микола Шафовал

Привітання...

(Закінчення зі стор. 2)

поза межами України. Доля розсіяла мільйони наших земляків, їхніх нащадків по далеких і близьких просторах, але серцем вони завжди з незалежною Україною. Користуючись можливістю, хочу ще раз сказати: Україна ніколи не забуде ваших зусиль. На нашій землі — ви завжди жадані гості, а виникне бажання — й її громадяни чи просто мешканці.

За давньою народною і релігійною традицією передноворічні і новорічні дні — час духовного очищення, примирення, оновлення. Це — дні і великого християнського свята — Різдва Христового. Хочу до новорічних поздоровлень додати щирі різдвяні поздоровлення християнам, що відзначають цей день. Хай сповниться євангельське благовістя, що буде на землі мир, а в людях благовоління.

В цей символічний момент зміни року, відкриття дверей у день завтрашній я закликаю всі верстви населення, всі політичні сили, увесь багатонаціональний народ України до єдности, злагоди, терпимости. Мир, праця і соборність дадуть нам змогу пережити трудноші, подолати кризу, вийти на шлях піднесення виробництва і добробуту.

На цій ноті й хотілося б закінчити своє новорічне висловлення.

Дозвольте від щирого серця, побажати всім вам, дорогі співвітчизники, вашим рідним і близьким, коханим, дорогим для вас людям новорічного настрою, здоров'я, оптимізму та життєвої наснаги, міцної віри у краще майбутнє для себе та рідної України!

Хай щастить вам у всьому!

Хай збудуться ваші бажання!

З Новим роком, дорогі друзі!

Зустріч надбужанців в Торонто

Зустріч надбужанців відбулася в Торонто в домі Суспільної Служби 9-го листопада 1991 року. На зустріч прибули численні надбужанці Торонто і околиці. Вони мали нагоду зустрітися з дружиною св. пам'яти Івана Бойка, її дочкою Оксаною Гайдук та внуками, які прибули з України.

Зустріч розпочато промовою голови ГУ Об'єднання Надбужанців інж. Семеном Романовим, який накреслив завдання та осяги праці нашого земляцтва. Він підкреслив потребу моральної та матеріяльної помочі Україні, зокрема Надбужанщині, яка потребує духовного харчу для піднесення їхнього культурного рівня. Він підкреслив потребу жертвенности, щоб наше Об'єднання могло видати збірник „Надбужанщина", мґр. Микола Мартинюк поінформував присутніх, що вже вийшло два томи збірника та праця Теофіля Коструби „Белз та белзька земля...", тепер редакційна колеґія працює над третім томом. Об'єднання хоче вислати частину збірників в рідні околиці, але щоб вислати більшу кількість, потрібна фінансова поміч земляків, бо пересилка дуже дорого коштує. Промовець підкреслив, що наші збірники дуже популярні на рідних землях.

Почесний голова ГУ ОН ред. Володимир Макар закликав присутніх до більш інтенсивної праці, щоб виконати визначені Об'єднанням завдання. Оксана Гайдук звернулася з закликом до присутніх, щоб допомогли сокальщанам придбати друкарське обладнання.

В дальшій програмі Оксана Гайдук висвітлила на відеокасеті фільм, присвячений національному відродженню Сокальщини, як рівнож поїздку автобусами на свято козацької слави та пропагандивно-інформаційні поїздки на центральні землі України — в Житомирщину та Кіровоградщину. Показ фільму тривав дві години.

Перед обідом відбулося засідання ГУ ОН, на якому були присутні з Торонто мґр Степан Харко та Дмитро Куп'як.

М.М.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

Пассейк, Н.Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. відбудуться в п'ятницю, 17-го січня о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Звіт уступаючої Управи і вибір нової на 1992 рік. Просимо взяти чисельну участь. Приєднуйте також членів до УНСоюзу. — І. Хошко, предсідник, В. Марущак — рек. секр.

НЕДІЛЯ 26-го СІЧНЯ 1992 р.

Рочестер, Н.Й. Квартальні збори Братства св. Йосафата 217-го Відділу, відбудуться о год. 1-ій по полудні в школі св. Йосафата. На порядку: звіти за минулий рік, вибір нової управи. Проситься взяти численну участь Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильні. По закінченню зборів буде перекуска для членів і їх родин. Предсідник М. Руснак, фінансовий секретар Стефан Приймак. Прот. сек. К. Марголич.